కథ

ఏమైందో తెలీదు. చాలా సేపట్నుంచి ట్రెయిన్ ఆగిపోయింది. చదువుతున్న నవల్ని విసుగ్గా పక్కన పెట్టి కిటికీలోంచి బైటికి చూశాను. దూరపు కొండలు మసక దేరి కనిపిస్తున్నాయి. ఆతృత పట్టలేని కొందరు ట్రెయిన్ దిగి అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారు. బోర్‌గా అన్పించి, ఏం తోచక పర్స్ తెరిచి చూశాను. ఈ ప్రయాణానికి కారణమైన ఆ ఉత్తరం మళ్లీ చేతికి తగిలింది.

ఓ అశాంతి వేళ...

కె. వరలక్ష్మి

డియర్ శృతీ!

నీకు ఉత్తరం రాసి, చాలానాళ్లయిపోయింది కదూ! పది రోజుల క్రితం కంగ్రాట్స్ లెటర్స్ చెబుతూ నీ ఉత్తరం వచ్చే సరికి నేను మనుషుల్లో లేను. చాలా సివియర్‌గా వచ్చిన హార్ట్ ఎటాక్‌తో అపోలోలో వున్నాను. నిన్న ఇంటికి వస్తూనే నా టేబుల్ మీదున్న నీ ఉత్తరం చూడగానే ఏ ఆధారం లేకుండా నదిలో కొట్టుకు పోతున్న వాడికి పడవ అంచు దొరికినంత రిలీఫ్ ఫీలయ్యాను.

ఎప్పుడూ లేనిది మూర్తి ఇలా ఎందుకు రాస్తున్నాడా అనుకుంటున్నావు కదూ! నలభై దాటిన ఈ మిడిలేజ్ ఎంత చెడ్డదదో నాకిప్పుడిప్పుడే అర్థం అవుతోంది. చాలా విషయాలు సమస్యలుగా మారిపోయి బాధిస్తున్నాయి. ఎవరి తోనైనా చెప్పుకోవాలంటే ఆత్మాభిమానం, అభిజాత్యం అడ్డొస్తాయి. భార్యకు కూడా చెప్పుకోలేని కొన్ని విషయాలు నా గుండెను పిండేస్తున్నాయి. బరువెక్కిపోయిన హృదయాన్ని తేలిక పరుచుకోవడానికే నీకీ ఉత్తరం.

శృతీ! ఈ సారోఫుల్ మూడులో ఏదో ఎమోషన్‌తో వ్రాసేస్తున్నాననుకోకేం! నా చిన్ననాటి నేస్తానివీ, నా బలహీనతల్తో సహా నన్నర్థం చేసుకున్నదానివీ నువ్వు తప్ప నాకు దగ్గర వాళ్లెవరూ లేరు. చివరికి క్లబ్బులో కూడా నా పోలీసు ఆఫీసరు వేషానికి స్నేహితులున్నారు తప్ప నాకు నాకుగా లేరు. నా వాళ్లంతా నా ఖాకీ బట్టల కరకు తనాన్నే చూస్తారు గానీ, నా హృదయపు ఆర్ద్రతని అవలోకించారు. నిజానికి నీకుత్తరం వ్రాయడానికింత ఉపోద్ఘాతం అవసరం లేదు. కానీ, ఈ వయసులో బావురుమని ఏడ్వాల్సి వస్తున్న నన్ను పిచ్చివాడనుకుంటావేమోనని ఇదంతా వ్రాస్తున్నాను.

శృతీ! క్రితం నెల ఇదే రోజున మా అమ్మ నన్ను విడిచి వెళ్లి పోయింది. నన్ను పెంచడానికీ, చదివించడానికీ ఆమె ఎంత కష్టపడిందో నీకు తెలుసు. నన్ను కన్న మరుసటి రోజే భూమి తగాదాల్లో భర్తనీ, భూమినీ పోగొట్టుకుని, ఈ లోకంలో ఒంటరి పోరాటం చేసింది. ఒక్కగానొక్క బిడ్డననీ, నాకే లోటు కలగ కూడదనీ ఆమె రక్తాన్ని నీరుగా మార్చి చెమటోడ్చింది. అలాంటి అమ్మను నేనేం చేసాను? వార్ధక్యంలో ఆ పల్లెలో ఒంటరిగా వదిలేశాను. కోటీశ్వరుడి కూతుర్ని చేసుకుని డబ్బుతో పాటు నా స్టేటస్‌ని పెంచుకున్నాననుకున్నానే తప్ప, నా కన్నతల్లికి అన్యాయం చేసి, నేను వీళ్లకి శాశ్వతమైన బానిసగా మారి పోయాననుకో లేదు. మా పాలరాతి భవనంలో ఆమె ఒక దిష్టబొమ్మలా వుంటుందనే భయపడ్డానే తప్ప, ఆమె పాలమనసుని విషపు చుక్కలా విరిచేసానని గ్రహించ లేక పోయాను. ఏడాది కొక్కసారి వెళ్లినా, నన్ను చూడగానే ఆమె కళ్లల్లో వెలిగే కోటి దీపాల కాంతితో నా అహాన్ని పెంచుకున్నాను తప్ప ఆమెపట్ల ఆత్మీయతను పెంచుకోలేక పోయాను. శృతీ! ఎవరి విలువైన వాళ్లు అందుబాటులో వుంటే తెలియదు.

ఇక మీద ఆ కోటి దీపాల కాంతి ఎవరి కళ్లల్లో చూడను? ఈ భూమి మీద నేను మొదటి శ్వాస తీసుకునేటపుడు నా నోట్లో పాలు పోసిన నా తల్లికి ఆఖరిశ్వాస తీసుకునే టపుడు ఆమె నోట్లో నీళ్లయినా పోయలేక పోయినా దౌర్భాగ్యుణ్ణి నేను. ఈ బాధ నన్ను జీవితాంతం విడిచి పెట్టదు. ఎవరో ధర్మాత్ములు టెలిగ్రాం ఇచ్చి ఇంత దూరం నుంచి నన్ను పిలించే వరకూ అనాథ ప్రేతంలా ఆ పల్లెలోని పాత ఇంటి వాకిట్లో మిగిలి పోయిన మా అమ్మను చూసేక గాని నా తప్పు నాకు తెలియ లేదు. నా అంత దుర్మార్గుడింకెవడుంటాడు? ఈ ఉత్తరం మీద పడి అక్షరాల్ని చెరిపేస్తున్న ఇవి కన్నీటి చుక్కలు కావు. నా గుండెను ముక్కలు ముక్కలుగా కోస్తున్న రక్తపు చుక్కలు. ఈదుఃఖం తీరేలా అమ్మ ఒడిలో తలవాల్చి ఏడవాలని వుంది. కానీ, అమ్మెక్కడుంది?

అమ్మ తాలూకు సంస్కారాలన్నీ చేసి వచ్చి నాలుగు నాళ్లయినా కాలేదు. ఆ మూడ్ నుంచి నేనింకా కోలుకోనేలేదు. మా స్రవంతి తను ప్రేమించిన వాడిని రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో పెళ్లిచేసుకోబోతున్నానంటూ నా గుండెల్లో డైనమేట్ పేల్చింది. ఆరోజే నాకు హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చింది. వాళ్లడిగిందల్లా ఇస్తూ అపురూపంగా పెంచినా ఈ పిల్లలెందుకింత కఠినంగా వుంటారో! నా ప్రమేయం ఏమీ లేకుండా అది తన పెళ్లి తను చేసేసుకోవాలను కుంది. ఇదేమైనా న్యాయమేనా? న్యాయాన్యాయాలు దాని కెందుకులే, అది నా కూతురు కదా!

ఇక వ్రాసే ఓపిక లేదు, వుంటాను మరి! నిజానికి నాకు చచ్చి పోవాలన్పిస్తోంది.

నీ మిత్రుడు
సత్యమూర్తి.

ఆరోజు ఉత్తరం చదవడం ముగిసే సరికి ఆర్తితో నా కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి.

నా దృష్టిలో సత్య మూర్తి ఉత్త ప్రాక్టికల్ మేన్. ఇంతటి బేలతనం అతనిలో వుందని నేనెప్పుడూ హించలేదు.

సత్యమూర్తీ, నేనూ ఒకే ఊళ్లో పుట్టి పెరిగాం. చిన్న తనం నుంచీ పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ వరకూ కలిసే సాగింది మాచదువు. ఆ తర్వాత అతను సివిల్ సర్వీసెస్‌కి మద్రాసు వెళ్లడం, పిహెచ్‌డి కోసం నేను విశాఖలో వుండిపోవడం మమ్మల్నిద్దర్నీ విడదీసింది. అంత కన్నా, అతని ప్రాక్టికాలిటీయేమమ్మల్ని విడదీసిందంటే బావుంటుంది.

ఇన్నేళ్ల పరిచయంలోనూ అతని నుంచి ఇలాంటి ఉత్తరాన్ని నేనెప్పుడూ అందుకోలేదు. కష్ట కాలంలో స్నేహితులు మరింత ఆత్మీయులుగా కన్పిస్తారు కాబోలు... అతనిని వెంటనే చూడాలన్పించింది. చూసి ఓదార్చాలనిపించింది. ఉత్తరం మీది తారీఖు చూశాను. పది రోజులైంది పోస్టు చేయబడి. పోస్టల్ డిపార్టుమెంటుకొక నమస్కారం.

నేనింక ఆలస్యం చేయలేదు.

ప్రిన్సిపాల్‌గా నేను పనిచేస్తున్న కాలేజీలో బాధ్యతలు ఎక్కువే. వాటన్నిటినీ ఒక వారం పాటు వైస్‌ప్రిన్సిపాల్‌కి అప్పగించి, టికెట్ రిజర్వు చేయించుకున్నాను. షాలిమార్స్‌లో ఆఫీసరుగా వున్న మా అన్నయ్య పాణి నేను వాళ్లింటికి వెళ్లడం లేదని ఎప్పటి నుంచో నిష్ఠూరం పోతున్నాడు. ఈ వంకన, వదిననీ, పిల్లల్నీ చూసి నట్లూ వుంటుంది. వస్తున్నానని టెలిగ్రాం కూడా ఇవ్వలేదు. మూర్తి ఆరోగ్యం బాగాలేదు కదా! స్టేషనుకు రమ్మని అతన్నెందుకు శ్రమపెట్టాలి? మూర్తికి స్రవంతి తప్ప కొడుకులు కూడా లేరు.

స్టేషను నుంచి డైరెక్టుగా అన్నయ్య ఇంటి కెళ్లి పోయాను.

ఆ సాయంత్రం నేనెక్కిన టాక్సీ ఆ ఇంటి ముందు ఆగేసరికి నా కళ్లను నేనే నమ్మలేక పోయాను. షామియాన లో సన్నాయి మోగుతోంది. ఇల్లు చాలా రిచ్‌గా అలంకరించబడి వుంది. ఒరిజినల్ ఫ్లవర్ డికరేషన్ తాలూకు పరిమళం గాలిలో నిండి పోయి గాలిలో నిండి పోయి ఆహ్లాదంగా వుంది. సీరియల్ లైట్స్‌తో దసరాకి అలంకరించిన మైసూరు పేలసులా వుందా ఇల్లు.

వీధంతా నిండిపోయిన కార్లు పార్కింగ్ ప్లేసు కోసం దిక్కులు చూస్తున్నాయి. వేరే ఎడ్రస్ కొచ్చానా అని నేను సంశయిస్తుండగా గేట్లోంచి గబగబా నడుచుకుంటూ వస్తున్నాడు మూర్తి.

పొందూరు ఖద్దరు సిల్కు పంచె కట్టుకుని, పొడవు చేతుల లాల్చీ, పై మీది జరీ కండువాను సవరించుకుంటూ కారులోకి తొంగి చూసి "వచ్చేసావా శృతీ! రాత్రే టెలిగ్రాం ఇచ్చాను అందుతుందో లేదో, వస్తావో రావో అనుకుంటున్నాను. స్రవంతి పెళ్లి ఇంటి దగ్గరే జరిపించేస్తున్నాను. దానిష్టం ఎందుకు కాదనాలి, ఏమంటావ్?" అంటూ నుదుటికి పట్టిన చెమటను అద్దుకున్నాడు.

అంతలో మా వెనుక వచ్చి ఆగిన మరో కారును రిసీవ్ చేసుకుంటూ "శృతీ! నువ్వు లోపలికి పద. సరోజ లోపలుంది" అంటూ అటు నడిచాడు.

మూర్తి భార్య సరోజ ఎదురొచ్చి నన్ను పలక రించింది. పెళ్లి టైం కావడంతో నన్నొక చోట కూర్చోబెట్టి హడావుడిగా వెళ్లి పోయింది.

ఎవరో తెచ్చిన కూల్ డ్రింక్‌ని సిప్ చేస్తూ కూర్చున్నాను. నా కళ్లుమాత్రం మూర్తినే గమనిస్తున్నాయి. ఎక్కడ చూసినా తనే అయి మూర్తి ఒకడే హడావుడిగా తిరుగు తున్నాడు. పకపకా నవ్వుతున్నాడు. మధ్య మధ్యలో సరోజ దగ్గరికి వెళ్లి ఏదో సలహా అడుగుతున్నాడు.

పది రోజుల క్రితం నాకుత్తరం వ్రాసిన మూర్తి ఇతనేనా అని డౌటొచ్చింది నాకు.

నాముందు కూర్చున్న ఎవర్నో పలకరించడానికొచ్చాడు మూర్తి.

ఆయన మూర్తి చేయందుకుని "హలో, ఏంటీమధ్య హార్టెటాక్ వచ్చిందట, అపోలోలో వున్నారట, నేనూళ్లో లేను. బిజినెస్ టూర్ కల్‌కటా వెళ్లాను" అంటున్నాడు.

"ఆ... అవునండీ, అమ్మాయి పెళ్లి కదా, ఎటాక్ అని పడుకుంటే ఎలాగ?" పెద్దగా నవ్వుతున్నాడు మూర్తి.

"పాపం, ఈ మధ్యనే మీ అమ్మగారు పోయారట, ఇంతలోనే ఈ పెళ్లెలా పెట్టుకున్నారు?"

మూర్తిముఖంలో నవ్వు చెరగ లేదు. "చూడండి రామారావ్‌గారూ! పెద్దావిడ కాలం తీరి పోయింది, వెళ్లి పోయింది. పుణ్యాత్మురాలు. గతించి పోయిన కాలం కోసం భవిష్యత్తును ఆపుకున్నారోం కదా!"

"అవునవును" అంటున్నాడాయన.

నా కర్థమైంది. మూర్తి నాకుత్తరం రాసే సరికి స్మశాన వైరాగ్యం నుంచి బైట పడలేదు. ఇపుడు మళ్లీ మామూలు మనిషైపోయాడు. అతని కోసం పరుగెత్తుకొచ్చిన నా సెన్సిటివ్‌నెస్‌కి చికాకనిపించింది నాకు.

ఒక్క జెర్క్‌తో ట్రెయిన్ కదిలి స్పీడందుకుంది.

ఉత్తరాన్ని చింపి బైటికి విసిరేశాను.

అయోమయ స్థితిలో అమెరికన్ యువత

అమెరికాలో వ్యాపార ప్రకటనలు సెక్స్‌ని ప్రధాన కేంద్రంగా చేసుకుని ప్రచారాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి. ఆ దేశంలో యువత విశృంఖలంగా విహరిస్తోందని, లైంగిక స్వేచ్ఛ అవధులు మించిపోతోందని అమెరికన్ల గురించి చెప్పుకుంటున్నారు. అయితే అమెరికన్ యువతలో అధిక శాతం మందికి సెక్స్ పట్ల ప్రాథమిక అవగాహన కూడా లేదని తెలిసినప్పుడు ఆశ్చర్యం కలుగక మానదు. కిన్సే ఇన్స్టిట్యూట్ వారు, దేశవ్యాప్తంగా రెండు వేల పైచిలుకు యువతీ యువకుల్ని ఎంచుకుని నిర్వహించిన పరిశోధనలో ఈ వాస్తవం వెల్లడయింది. లైంగిక, సంతానోత్పత్తి విషయాలకు సంబంధించిన 18 అంశాల ప్రశ్నావళిని యువతకు అందజేయగా, కేవలం 45 శాతం మంది మాత్రమే సరి అయిన సమాధానాలనిచ్చారని, మిగిలిన వారు ప్రాథమిక అంశాలను కూడా పూరించలేక పోయారని కిన్సే సంస్థ వారు తెలియజేస్తున్నారు. పశ్చిమ దేశాల వారు ఈ వివరాల పట్ల ఆశ్చర్యపోయినా, అమెరికన్ సెక్సాలజిస్టులు మాత్రం ఎంత మాత్రమూ చలించలేదు. ప్రేమ పేరుతో ఆకర్షణకు, కామాతురతకు దాసులై పోతున్న దేశంలో అవివాహితులుగానే గర్భధారణ చేసే వారు, అనవసర గర్భాల్ని తొలగించుకునే వారు, సుఖవ్యాధులతో బాధపడుతూ, మానసికమైన అస్థిరత్వానికి, అశాంతికి గురి అవుతున్నవారు, నానాటికీ పెరిగిపోతున్న దృష్ట్యా, కిన్సే ఇన్‌స్టిట్యూట్ వారి సర్వే వివరాలు ఆశ్చర్యం కలిగించక మానవు. ఆసక్తికరమైన విషయం ఏమిటంటే చాలా మంది యువతీ యువకులు తాము ఏది కోరుకుంటున్నారో, తమకే తెలియని అయోమయ స్థితిలో ఉన్నారు. వివాహితులైన స్త్రీ, పురుషులలో నలభై శాతం మంది పెళ్ళికి పూర్వమే లైంగికానుభవాన్ని రుచి చూసిన వారున్నారని వెల్లడయింది. మనిషి మానసికంగా, శారీరకంగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నదీ లేనిదీ అతనిలైంగిక ప్రవర్తన బట్టి చెప్పవచ్చునని కిన్సే ఇనిస్టిట్యూట్ డైరెక్టర్ తెలియజేస్తున్నారు. ఆ సంస్థ జరిపిన సర్వే వివరాలను, వాటి విశ్లేషణను, నివారణోపాయాలను విస్తృతంగా చర్చిస్తూ 540 పేజీల నివేదికను ప్రచురించారు. ఎయిడ్స్ మొదలైన భయంకర వ్యాధులు ప్రబలి, లైంగిక ప్రవృత్తి వెర్రి తలలు వేస్తున్న దశలో ఈ నివేదిక అమెరికన్ యువతకు మిత్రునిగ, సచివునిగ, మార్గదర్శకునిగ ఉపకరించగలదని చెబుతున్నారు.

అమెరికన్‌లలో సెక్స్ ప్రవర్తన గురించి పరిశోధన నలభై ఏళ్ళ క్రితం మొదలయింది. ఆల్‌ఫ్రెడ్ ఛార్లెస్ కిన్సే దీనికి ఆద్యుడు. ఇండియానా విశ్వవిద్యాలయానికి అనుబంధంగా ఒక సంస్థను స్థాపించి, ఈ రంగంలో పరిశోధనలు చేసిన వ్యక్తి కిన్సే. 1948 లో అతను 'సెక్సువల్ బిహేవియర్ ఆఫ్ ది హ్యూమన్ మేల్' అనే గ్రంథాన్నిరచించారు. అయిదేళ్ళ అనంతరం 'సెక్సువల్ బిహేవియర్ ఆఫ్ ది హ్యూమన్ ఫిమేల్' అనే మరో పుస్తకాన్ని కిన్సే రచించారు.

కిన్సే పుస్తకాలు విశేషంగా అమ్ముడుపోయినప్పటికీ, అతని ఉద్దేశాలు సామాన్యులకు చేరలేదేమో! చిల్లర నాణాలు దొరికినంత సులభంగా సెక్స్ లభ్యమవుతున్న దశలో ఆ దేశంలో ఎల్లెడలా అశాంతి నెలకొని ఉంది. ఈ పరిస్థితి చక్కదిద్దడానికి కిన్సే ఇనిస్టిట్యూట్ వారి నివేదిక సంకల్పిస్తోంది.

— తుషార

207